Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494

patiẽtie merito: ſicut Ambroſiꝰ. xxiij. q. viij. cõuenior.
a ¶ Vrant. etiã ꝑ volucres. Ouidius. ij. de remedio amoris. Que nimis apparẽt retia vitat auis.
b ¶ Natura. qua ꝗs nõ ſolum ſeipm̃: ſed nec aliũ vult offendi. Inde Tulliꝰ li. iij. de offi. Homo nature obediens hoi nocere non poteſt.

punire non poterit: ſed ageṫ corã ſuperiore illius: ad quod facit de foro. compe. romana. §. contrahentes. li. vj. ita ad denunciationem non dicit ad mandatum vel ꝑ receptum: facit etiam de offi. ordi. paſtoralis. in ꝑnci pio. ⁊ quod no. de offi. deleg. prudentiam. §. adijcimꝰ. in vlti. glo. nec ob. illud verbuz iubemus. in. §. ſi vero. quia licet imperator ibi iu beat: nõ dat per illud iudici requirenti poteſtatez iubendi vel puniendi non conceſſuz: igitur nõ attenter. xxv. q. ij. ãputato. Dicunt etiam predicti domini legum ꝙ iudex requiſitus remittere ſine aliqua cognitione: tum quia preſumptio eſt pro iudice requirente: de renunci. in preſentia. tum quia requiſitus eſt merus executor: de of. deḷ. paſtoral. §. ꝑterea. C. de execu. rei iudi. ſi vt ꝑponis. et ꝓ cis facit predi. l. ſi cui. §. fina. ff. de accuſa. quidã contra quod precedit aliqualis cognitio: alias ſine cã infamaretur: qui ſic ſtatim ligatus remitteret: ad h. ff de cuſto. ⁊ exhi.

c ¶ Deſiperet. concor. de renũ. niſi cum pridez. ver. ſed dices.
d ¶ Diſtrictũ. imperij per hãc lrãm ⁊ ſequẽtes patet ꝙ imperator nõ diſtringit totum orbẽ: licet dicaṫ dñs mũdi ff. ad. l. rhod. de iac. l. deprecatio vij. q. j. in apibꝰ. facit tñ pro ipſo ius cõmune: quo fundat intentionem ſuam in orbe: ſicut epiſcopi in dioc̃. de ꝗ ſcripſi poſt Hoſtiẽ. de offi. archi. c. fi. ſup. j. glo.
e ¶ Artauit. de cõſti. c. ij. lib. vj.
f ¶ Nequaꝗ̃. aſſerit puraz negatiuam quã ꝑcipere poterat.
g ¶ Requiſiti. h ⁊ in inferioribus declarat no. de foro. cõpe. c. vlt. in prin. iij. q. vj. c. j. de rapto. j. de hac requiſitione: vide quod nota. in Spe. de cõpe. iu. adi. §. j. ver. ſed quõ. ⁊ de accu. §. j. ver. ſed nunquid. ⁊. §. fi. ver. vt autẽ.

a re vitãṫ: hec humana fugit b ratio: hec abhorret natura. c Deſiperet igitur qui citationem hmõi ſaperet artaſſe citatũ: vt illud tãꝗ̃ notiſſimũ nullatenꝰ omittamꝰ ꝙ regez d extra diſtrictuz imperij in regno ſcilicet ſicilie notorie ac cõtinue tempore ſupradicto morantem citare non potuit imperator: nec citatio ſi quã forſan de ipſo infra imperij fines fecit: citatum extra im e perium conſtitutum artauit. ¶ Nos quoꝗ̃ regis ordinarius iudex ꝙ ad imꝑatoris iudicium citaremus vel citari aut remitti faceremus eun f g dem nequaꝗ̃ fuimus requiſiti: imo licet ad nos ⁊ curiã noſtram temporibus illis rumores frequẽter de curia imperatoris venirẽt: ⁊ iuxta eũ etiã quidaz ex fratribꝰ noſtris h eſſent: prius tamen dicte ſententie promulgatio quã aliud de proceſſibus antecedẽ i tibus ad audientiam nr̃am peruenit. ¶ Deniꝗ̃ licet rex ipe terras aliquas ab imꝑatore tenere dicaṫ in feuduz: nõ tñ in eis ſ in regno ꝑfato domiciliũ ſuũ fouebat: vñ imperator in ipiꝰ ꝑſonã nullam rõne terraꝝ hmõi niſi ex natura feudoꝝ debitã ſuꝑioritatem habebat. ¶ Nõ ſi punitio criminis infra diſtrictũ imperialẽ cõmiſſi ad imꝑatorez k forſan pertinuiſſe aſſeratur. ¶ Rex eſt quidem ſi in eodẽ diſtrictu fuiſſet inuẽtꝰ delin l quẽs: vel ad illũ de more remiſſus. ¶ Dici ne ꝗ̃ ſnĩa meruit q̃ a iudice ꝗ ꝑ regẽ tute adiri nõ potuit: ⁊ ĩ loco notorie vt m ꝑferṫ nõ tuto: ĩ abſñtẽ nec citatũ legitime ac inauditũ per cõſequẽs ⁊ indefenſum non maturo fuit iudicio ſ precipitio: ⁊ de tanto ꝑſertim crimine ꝓmulgata. ¶ Rurſus nõ ẽ ſilẽtio reliquẽdũ ꝙ ipſe rex noſter ⁊ eccľie romane rõ ne regni ꝑdicti notorie ſub n ditꝰ: homoꝗ̃ ligius ⁊ vaſallus: ac ĩ in eodẽ regno nõ vt premittitur in imperio certũ continuum ⁊ notoriuz ſuum o habens domicilium ac originem inde trahẽs: impera p tori eo modo ſi ſubfuit: ꝙ in

h ¶ Eſſent. ꝓ ipius coronatione: vt in. c. romani. de iureiu. i ¶ De ꝓceſſibꝰ. de diſcordia ſciuerat ꝑus de iureiur. romani. k ¶ Forſan. nõ eſt no. dubitatio nis: de hoc de teſta. c. ij. l ¶ De more. ſed nunquid de iure voluit h decidere. Accur. in. l. ſi cui. §. fi. ff. de accu. dicit ꝙ remiſſio iſta fit ex vrbanitate vel ex volũtate vel locũ hz ſm eũ: cũ reꝰ latitat: qđ etiã videṫ placere Inno. de rap. c. j. ſed glo. h ⁊ Hoſti. dicũt in omi graui delicto remiſſionẽ fieri ad iudicẽ delicti: ꝑ. §. ſi uo ꝗs cõprehẽſoꝝ: in auc̃. vt nulli iudi. colľ. ix. imo dicũt quidam ꝙ iudex delicti ad h põt cogere iudicẽ ſub quo degit ꝑ verbũ iubemus. ibi poſitum qđ eſt neceſſitatis. xiiij. q. j. qđ ꝑcipiṫ. ff. qđ iuſſu. l. j. ⁊. ij. ⁊ ſic non ob. qđ diciṫ ꝙ par in parem nõ habet imperiũ. de elec. innotuit. cũ in hoc iudex delicti ſit maior: ⁊ hoc placuit Iaco. de ra. ⁊ Pe. in auc̃. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi oporteat. ꝓ his facit qđ no. Hug. lxv. di. c. ſi cõtra eos: facit quod ibi no. Io. quod credo verius: ſcilicet qđ malefaciat iudex requiſitus non remittendo: is tamen ꝗ requirit ſi alias non eſt illius iudex illum cogere vel

reo. l. diuus. fa. C. de exhiben. re. l. fina. C. vbi de crimi. agi opor. l. j. ⁊ h in ſua diſputatione tenuit h Bar. de pratis per predictam. l. diuus. inducens etiam. l ne in bitris. C. de arbi. m ¶ Citatum. vide quod no. ⁊ dixi. eo. ti. tene or. in glo. penulti. n ¶ Homoꝗ̃ ligius. de homagio habetur de accuſa. veniẽs. de ſymo. ex diligẽti. de exceſſi. prela. grauem. de reg. iu. c. fi. qđ alr̃s diciṫ hoĩs ligium. diciṫ autez ligius quaſi ligatus: vel legius quaſi legalitatem ſeruans. de hoc Martinꝰ de fano compoſuit quendam tractatum quẽ ponit Spe. ⁊ latius proſequitur de feu. §. ij. ⁊ ibi nota hoĩs ligiuz fit imꝑatori vel rei nulliꝰ: alteriꝰ fidelitate ſalua: ſed in vaſallitico vel fidelitate reſeruatur ſaltem imperatoris fidelitas vel auctoritas: in lib. feu. de ꝓhibi. feu. alie. l. imperialem. nec videtur quis eſſe poſſe ligius duorum ſed bene poteſt eſſe ligius vnius ⁊ vaſallus alteriꝰ vt h: vel vaſallus pluriũ: ⁊ ibi de h. ꝟ. x. ⁊ ver. ſequẽtibus.
o ¶ Originẽ. no. pro foro originis: de quo de paro. c. fi. in. j. glo. de temp. ordi. cum nullus. lib. vj. ⁊ in Spe. de cõpe. iudi. adi. §. j. ꝟ. xlij. alr̃s. xliij. p ¶ Nõ ſubfuit. inuit ꝑ nõ ſubditũ crimẽ leſe maieſtatꝭ nõ cõmitti

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0447
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG